

PLOAIE

STOMFF ANDREI AUREL

PLOAIE

De-o noapte întreagă tot plouă,
De parcă natura zăludă
Nu vrea ruga mea s-o audă.
Nu ploaie ne trebuie nouă.

Aș vrea să te țin iar de mână,
Să mergem prin parc sau pe stradă
Ca lumea întreagă să vadă
Că am lângă mine o zână.

Dar plouă. Se văd cum coboară
Perdele compacte de apă.
Setosul pământ se adapă
Cu ploaia aceasta de vară.

Aș vrea să te simt lângă mine
Stăpână a inimii mele.
Să-ți mângâi obrajii cu stele,
În clipe, de visul meu pline.

Și ploaia barbară tot varsă
Oceane pe sufletul meu.
Sunt umed. Sunt umed și greu
Și totuși făptura mi-e arsă.

Mă arde un dor necuprins
De gura ta dulce ca mierea.
Mi-e dor să îți simt mângâierea.
De tine mi-e dorul nestins.

Și stropii cei grei bat în geamuri
A lor melodie de ape.
E cerul atât de aproape
De parcă se sprijină-ne ramuri.

Iubito, mi-e sete de ține.
Nici apă, nici vin nu mă-mbată.
Mi-e dor de făptura ta toată.
Mi-e sete de zile senine!

Nici ploaia nu poate să-nece

POEZII ONLINE

Iubirea mea fără prihană.
În veșnica orelor goană
Sunt sigur că ploaia va trece.